

[O. Andersen.]

Der er derfor Grund til at spørge, hvorfor man raaber op, som om vi havde mistet alle vore Eksportmarkeder, som om den danske Hjemmeindustri var konkurreret ud, som om den danske Nation var pantsat til Udlandet, og de udenlandske Kreditorer paa Grund af vort Lands fortvivlede Økonomi nu i Hast trak deres udlaante Kapitaler hjem. Ja, hvorfor ter man sig saaledes? Der kan efter min Opfattelse kun gives een Forklaring derpaa. Det er den, at Arbejdernes Modstandere vil udnytte den almindelige Forvirring, som hersker ude i Verden, til at bibringe hele Befolkningen herhjemme den Opfattelse, at alle de paastaaede Kriser, vi har hørt om i de senere Aar, udelukkende skyldes Arbejdernes Umættelighed, og medens større og større Dele af Befolkningen gaar ind paa denne fejlagtige Opfattelse, sidder der en Del Kapitalister og gnider sig i Hænderne ved den fortsatte Yngel, deres Formue giver Udtryk for, og forbereder sig paa det Tidspunkt, da Situationen herhjemme ligger saaledes, at det afgørende Stød mod Arbejderne kan rettes. Og i dette Fremstød mod Arbejderne faar de Hjælp af de Landbrugere og de Smaakaarsfolk, som selv har Mærkerne af Kapitalens Kvaldepisk paa deres Rygstykker. Kan man tænke sig en mere forvirret økonomisk Situation?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Det ærede Medlem beskæftigede sig i Begyndelsen af sit Foredrag indgaaende med Landbrugets Forhold, og han mente ud fra Papirer — naturligvis, det var jo en Tale, der var spækket med Papirvisdom — at kunne bevise, at Landbosparekassernes Indskud var steget, det vil sige, at Landmændene havde samlet Kapital i betydelig Grad i de senere Aar. Hvis det nu havde været en Landmand, Husmand eller Gaardmand, af dem, der sidder her i det ærede Medlems Parti, der havde holdt denne Tale, denne Lovprisning af de gode Landbrugsforhold, som vi levede under, vilde det for mig have betydet meget mere; men jeg ved ikke rettere end, at det er en Københavner — det er jo ingen Skam at være Københavner, men han kender vist ikke ret meget til det praktiske Landbrugs Arbejde, det tror jeg ikke. Er han saa tilmed fastlønnet Tjenestemand, har han sit paa det tørre, saa har han naturligvis ingen Grund til at beklage sig. Men der er det ejendommelige ved det, at medens det ærede Medlem Hr. O. Andersen behandler

Landbrugets samlede Kapital i disse Ord, stød den højtærede Statsminister lige stik modsat her og beviste med tørre Tal, at vi samlede paa Gæld, Landbruget havde samlet sig en umaadelig Gæld i de samme Aar. Hvem af de Herrer der saa har Ret, maa de se at afgøre med hinanden, som de kan bedst.

Lige saa urigtigt var det, naar det ærede Medlem — ogsaa i Henhold til Papirer naturligvis — talte om Tvangsauktionernes Tal; thi hvad er det andet end Papirvisdom? De siger ikke noget som helst om de mange Hundrede, som maa gaa fra deres Hjem, hvis ikke deres Slægt eller Venner hjælper dem med Penge eller støtter dem med Kaution. Det kommer ikke frem i Papirer, og det er der ikke nogen, der ser noget om. Nej, *de* Tal giver jeg i det hele taget ikke saa meget for. Det, som har Værdi til Bedømmelse af den nuværende Situation, det er Produktionsregnskaberne, men dem, der foreligger almindelig anerkendt, gik det ærede Medlem jo klogeligt ganske uden om.

Schmidt: Enhver, der med vaagen Bevidsthed lever med i vor Tid, vil have det stærke Indtryk, at vi lever i Omvæltningens Tegn. Hvem der ser dybere, ved, at det ikke blot er paa et enkelt Omraade, men at det i Grunden strækker sig over alle Livsomraader. Det er blevet meget haandgribeligt, nu, da den hele Verdensøkonomi med een Gang er kommet i Ulave. Enhver mærker, at det personlige Eksistensgrundlag og Folkenes Eksistensgrundlag umiddelbart blev berørt. For nogle var det som en Trusel, for andre ogsaa som et Haab.

I en saadan forvirret Situation er der dem, der mener at have en Vejviser, idet de spørger: Hvad er nu ærligt i en saadan Situation, og hvad er uærligt? Vi husker jo alle, at man brugte Parolen om den ærlige Krone, som vi skulde naa. Jeg er selvfølgelig den sidste, der vil feje en saadan Maalestok, at spørge efter ærligt og uærligt, til Side som gammeldags; men jeg mener, at Øjeblikket er nu kommet til at forstaa, at Ærligheden begynder dermed, at man ser Virkeligheden lige i Øjnene og ser den nøgternt og tager Konsekvenserne deraf. Det er vel i Grunden det, som England har gjort, da det gik bort fra Guldindløseligheden, idet det kort og godt erklærede, at det ikke kunde indløse med Guld mere, og det er det samme, som saa de skandinaviske Lande, Norge, Sverige og saa ogsaa Danmark har gjort.

Men kommer man saa ikke fuldkommen